

वाक्स्तम्भ m. = वाक्प्रवृत्त Vāgbh. 8, 9.

वाग्मती (वाच् + घञ्) m. Bez. einer best. Mischlingskaste Verz. d. Oxf. H. 22, a, 19, 21.

1. वाग्मन् m. Ende der Stimme d. h. lauteste Stimme Kāṭj. Çr. 7, 2, 31.

2. वाग्मन् adj. mit वाच् endigend Kāṭj. Çr. 9, 13, 22.

वाग्म m. = वार्क, शाण, निर्णय, वाडव, वृक्, मुमुन्, पण्डित, परित्यक्तमय H. an. 3, 599. fg. = गतातङ्क, मुमुन्, वातवेष्टक, विशारद, शाण, निर्णय, वार्क Med. r. 214.

वाग्मा f. Zaum Çāḍāṛthak. bei Wilson; fehlerhaft für वल्गा.

वाग्मायन m. patron., pl. Sāṃsk. K. 184, a, 5.

वाग्मार्जु adj. ein Kind mit falschen Hoffnungen täuschend Çāḍāṛm. im ÇKDr.

वाग्माशनि m. ein Buddha Çāḍāṛ. im ÇKDr.

वाग्माशीर्दत्त m. ein Mannsname P. 5, 3, 84, Vārtt. 3, Schol.

वाग्मिन्द्र m. N. pr. eines Sohnes des Prakāṣa MBh. 13, 2003.

वाग्मिण Vop. 2, 37. 1) adj. subst. der Rede mächtig, ein Meister in der Redekunst AK. 3, 1, 35. H. 346. MBh. 10, 292. am Ende von Namen grosser Gelehrten: कृष्णानन्द° Verz. d. Oxf. H. 93, b, 30. सिद्धान्त° 106, b, N. 261, a, 17. fg. Vgl. न्याय°. — 2) m. Bein. Brahman's Kumāras. 2, 3. Verz. d. Oxf. H. 73, a, No. 129. Būāg. P. 3, 6, 23. — 3) m. der Planet Jupiter Çāḍāṛ. im ÇKDr. Varāṇ. Brh. S. 17, 27. 86, 1. Brh. 3, 7. — 4) f. श्री Bein. der Sarasvatī Verz. d. Oxf. H. 63, a, No. 113. Ind. St. 3, 398 (वाग्मिणा gedr.). वाग्मिशाखा: Sāṃ. Comm. Einl.

वाग्मिशव n. nom. abstr. von वाग्मि 1) Pāṇkār. 3, 8, 56.

वाग्मिश्चर 1) m. a) ein Meister in der Redekunst Gāruḍa-P. 196 im ÇKDr. सर्ववाग्मिश्चर heisst Viṣṇu Pāṇkār. 4, 3, 53. — b) Bein. Brahman's Çāḍāṛthak. bei Wilson. — c) N. pr. eines Ġina Trik. 1, 1, 23. Ind. St. 8, 467. Tāran. 236. — d) N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. No. 1006. Verfassers des Mānamanohara Sarvadarśanas. 131, 5. Muir, ST. III, 191. 202. — 2) f. ई Bein. der Sarasvatī Çāḍāṛthak. bei Wils. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 35. 106, b, No. 162. 214, b, No. 511. °मन्त्रा: 93, b, 3. °पूजायन्त्र 96, a, 1. — Vgl. वादि°.

वाग्मिश्चरकीर्ति m. N. pr. eines Lehrers Tāran. 235. 238.

वाग्म N. pr. eines Flusses: °रेवासंगम Verz. d. Oxf. H. 66, a, 2.

वाग्मिनी f. = वाक्कुची Muk. zu AK. 2, 4, 3, 14 nach Wilson.

वाग्मिञ्जर m. ein best. Fisch Suçr. 1, 206, 6.

वाग्मिण m. Averrhoa Curambola Lin. Çāḍāṛm. im ÇKDr.

वाग्मुरी f. Fangstrick, ein Netz zum Einfangen von Wild, Garn Ué-
gval. zu Unādis. 1, 42. AK. 2, 10, 27. H. 928. Halāṃ. 2, 442. संत्रस्ता पृ-
पती वाग्मुरामिव (संप्रेत्य) R. 2, 37, 9 (10 Gorr.). 4, 17, 16. भङ्गा बलाद्वाग्-
मुरम् Spr. 923. Kāthās. 21, 16. 22, 49. 27, 150. 112, 74. Rāga-Tar. 6, 182.
वाग्मुरा प्राप्त: Mār. P. 121, 22. Z. d. d. m. G. 14, 573, 23. °वृत्ति M. 10,
32. °बन्धजीवन MBh. 13, 2582. वनानि देवदात्राणां मेधानामिव वाग्मुरा:
3, 12372. 7, 3640. गजाः पदाता रथिनस्तुरगाश्च विशांपते । व्यतिष्ठन्वाग्-
मुराकाराः शतशो ऽथ सक्त्रशः ॥ 6, 617. शर° 14, 2257. व्यतीतः सर्ववाग्-
मुराः 1, 4609. व्यसन° R. 3, 72, 27. दुर्जनवाग्मुरासु पतितः Spr. 734. संसार°
Prab. 102, 4. हर्म्यपृष्ठमुदुनाद्यरश्मयः सौत्पलं मधु मदालसा प्रिया । वल्ल-
की स्मरकया रक्तः स्त्रोत्रो वर्ग एष मदनस्य वाग्मुरा । Varāṇ. Brh. S. 76, 2.

वाग्मुरि m. N. pr. eines Arztes Verz. d. B. H. No. 802.

वाग्मुरिक (von वाग्मुरा) m. ein mit Netzen dem Wilde nachstellender Jäger AK. 2, 10, 14. H. 928. Halāṃ. 2, 441. Ragh. 9, 53.

वाग्मुरि = परि Med. t. 22.

वाग्मुर m. ein best. grosser Fisch Halāṃ. 3, 37.

वाग्मुरम m. ein Meister (Stier) in der Redekunst; davon °त्व n. Mei-
sterschaft in der Rede R. 1, 1, 96.

वाग्मुरान N. pr. einer Oertlichkeit Kshuric. 8, 19. 17, 1. 17. 21, 1.

वाग्मुराण m. Redevorzug, deren 33 bei den Arhant's H. 63—71.

वाग्मुरद m. ein best. Vogel Trik. 2, 3, 30. M. 12, 64.

वाग्मुरम्फ m. pl. Sprach-Gewinde so v. a. eine künstliche Sprache Verz.
d. Oxf. H. 129, b, No. 234, Z. 10.

वाग्मुरि m. Betelträger eines vornehmen Herrn Çāḍāṛm. im ÇKDr.

वाग्मुरिक m. dass. Trik. 2, 8, 31. Hār. 132.

वाग्मुरस्तवत् (von वाच् + रुस्त) adj. der Sprache mächtig und Hände
habend Spr. 1106.

वाग्मुरा m. Verweis M. 8, 129. 12, 10.

वाग्मुरा adj. f. verlobt, versprochen Kull. zu M. 3, 72.

वाग्मुरि adj. wortarm, wortkarg Çāḍāṛm. im ÇKDr.

वाग्मुर n. Lippe (Rede-Blatt) Trik. 2, 6, 28.

वाग्मुरान n. Verlobung Kull. zu M. 3, 72. 152. 9, 69.

वाग्मुरा adj. grob, Grobian M. 3, 156. 8, 345. Spr. (II) 282. Hariv. 1189
(zugleich N. pr. eines Brahmanen). 7737 (स्र°). Verz. d. Oxf. H. 281, b,
44. = चात्य Gāṭādh. im ÇKDr.

वाग्मुरा f. die Göttin der Rede, Sarasvatī Sāh. D. 1, 5. Tantras.
im ÇKDr. °गुरु Ind. St. 8, 193. पुंभाव° Verz. d. Oxf. H. 177, a, 12.

वाग्मुरा adj. der Rede geweiht Çāṅkh. Çr. 6, 11, 11. — Vgl. वाग्मुरा.

वाग्मुरा f. die Göttin der Rede, Sarasvatī Trik. 1, 1, 27. 1. Spr. (II)
804. Prab. 86, 13. Rāga-Tar. 3, 158. Verz. d. Oxf. H. 198, b, No. 467.

वाग्मुरा adj. der Sarasvatī geweiht M. 8, 105. — Vgl. वाग्मुरा.

वाग्मुरा n. 1) Eingang zur Rede: कृतवाग्मुरे वेशे ऽस्मिन्पूर्वमुरिभिः
so v. a. zu dessen Beschreibung vorangegangene Dichter mir den Ein-
gang erleichtert haben Ragh. 1, 4. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Wil-
son, Sel. Works II, 22.

वाग्मुरि m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 82, b, 3 (वाग्मुरि,
im Index aber वाग्मुरि).

वाग्मुर m. N. pr. verschiedener Gelehrten: Verfasser des Vāgbha-
ṭālaṃkāra Verz. d. Oxf. H. 214, a, No. 309. der Kavikalpalatā Verz.
d. B. H. No. 822. ein berühmter Arzt, Verfasser des Aṣṭāṅgahrdaja
923. 929. fgg. 937. 940. fg. 938. 979. Verz. d. Oxf. H. 113, b, 42. 126, a,
19. 303, a, No. 741. fg. 311, b, 39. 316, a, 12. 317, b, N. 2. Ind. St. 1, 21, 4.
Tāran. 311. fgg. Verfasser der Çāṭiravidjā Ind. St. 1, 467. Oesters
वाग्मुर geschrieben. — Vgl. वृद्ध°.

वाग्मुरालंकार m. Titel eines Werkes des Vāgbhaṭa Verz. d. Oxf.
H. 214, a, No. 309.

वाग्मुर m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 211, a, No. 498. —
Vgl. वाग्मुर.

वाग्मुरा adj. Rede tragend, — erhaltend Çāṭ. Br. 8, 1, 3, 6. 7.